

nelze jeho dosah rozšiřovati. Pokud zvláště běží o předpis čl. II. čís. 2, jest v důvodové zprávě jasně vyjádřeno, že původci zákona a autoři jeho textu měli na mysli jen prozatímní opatření podle §§ 378 až 401 ex. ř., neboť vykládají tam účel takových opatření, zdůrazňují vždy znova jejich »zatímnost«, odkazují k tomu, že se při nich často zneužívá stížností k protahování řízení ve věci hlavní a končí doslovně: »Odpovídá prozatímnosti, budou-li opravné prostředky obmezeny jen do druhé stolice; bylo by také nedůsledné, kdyby v některých sporech bylo dovolání k nejvyššímu soudu vyloučeno, ale dovolací rekurs o prozatímním opatření byl připuštěn.« Exekuce zajišťovací (§§ 370 až 377 ex. ř.) má na základě určitých titulů zajistiti věřiteli budoucí uspokojení jeho peněžité pohledávky. Taková exekuce není nic prozatímního, ježto se při splnění zákonných předpokladů namnoze přeměňuje sama sebou v exekuci uhrazovací. Exekuční úkony k zajištění pohledávek peněžitých provedené předbíhají tedy exekuci uhrazovací a tím ostře zasahují do zájmů účastníků. V té příčině nechtěl zákon vyloučiti pravidelnou cestu k nejvyššímu soudu. Z dosavadních úvah plyne nade vší pochybnost, že jen systematické zařazení nového předpisu do § 402 ex. ř. rozšířilo na venek jeho dosah také na exekuce zajišťovací, že však dosah takto rozšířený zákonodárnými činiteli zamýšlen nebyl. Jest věcí výkladu zákona a nalézání práva, aby i takovéto poklesky zákonodárné techniky opravilo s náležitým zřením k redakční historii. Podle toho jest i v rozhodované otázce nutno obmeziti praktické použití nového předpisu jen na prozatímní opatření, jak to odpovídá jasnému úmyslu zákonodárcovu.

Čís. 14574.

V potvrzení, jež jest zaměstnavatel povinen vydati zaměstnancovi podle § 44 zákona čís. 154/34 Sb. z. a n., musí býti uvedeny služby skutečně vykonané. Služební postavení, které zaměstnanec měl, stačí k označení způsobu zaměstnání jen tehdy, jestliže se pojmově kryje s pracemi skutečně konanými. Je-li v tomto směru pochybnost nebo nevystihuje-li pojmenování postavení zaměstnancova dostatečně způsob jeho zaměstnání, jest třeba toto podrobně vylíčiti.

(Rozh. ze dne 1. října 1935 Rv III 766/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2212.)

Čís. 14575.

Útraty odvolacího řízení nelze podřaditi pod útraty směnečného platebního příkazu, jenž by byl titulem podle § 1 čís. 2 ex. ř. za podmínky § 371 čís. 2 ex. ř. pro povolení zajišťovací exekuce.

(Rozh. ze dne 2. října 1935, R I 789/35.)

Prv ý s o u d povolil podle § 371 čís. 2 ex. ř. zajišťovací exekuci k zajištění útrat první a druhé stolice. R e k u r s n í s o u d návrh na povolení zajišťovací exekuce k zajištění útrat druhé stolice zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.